

In februari 1999 mocht ik de buur van mijn vriend John Dewitte, Jean Marc van Belle ontmoeten. Het was op een woensdagmiddag, samen hadden we ons geëngageerd om de kinderen van de basisschool van Bellegem te begeleiden naar de ijsschaatspiste. Hij had als zelfstandige de tijd vrij gemaakt om te gaan ijsschaatsen. Wij waren de enige ouders die ons die middag voor de Vrije Basisschool van Bellegem vrij hadden gemaakt om de leerkrachten bij te staan tijdens die uitstap. Die middag stond ik in bewondering hoe hij met alle kinderen omging: een speelmakker, een leraar ijsschaatsen, begaan met alle kinderen van de school. Jean Marc vertelde me enthousiast over zijn twee kinderen (Stientje was toen nog niet geboren) en echtgenote Veerle. Hij luisterde met veel empathie naar mijn eigen levensverhaal.

Jean Marc en Veerle gaven mij de indruk een tof, levenslustig, dynamisch en enthousiast koppel te zijn. Floris kwam geregeld bij ons spelen met Jeroen en Gudrun (de kinderen van mijn vriend John Dewitte) en Marieke, die toen nog zeer klein was, kwam af en toe langs om een goeiedag te zeggen.

Na de geboorte van Stientje, het jongste dochtertje, en later na het sterven van Veerle's vader, kreeg ik de indruk dat Veerle het moeilijk had. In die periode kwamen de kinderen van Jean Marc en Veerle minder ons en zeer sporadisch liet Veerle dat Jeroen en Gudrun kortstondig bij hen kwamen spelen.

Toen Veerle halsoverkop vertrokken was, was Jean Marc onthutst en ontgoocheld. Hij begreep niet wat de reden was dat Veerle tot deze beslissing had gedreven. Na verloop van tijd merkte ik dat de kinderen op regelmatige basis bij Jean Marc verbleven. Ze waren dolgelukkig en ik heb meermaals gezien hoe ze met pretlichtjes in de ogen bij papa toekwamen. Jean Marc was altijd met zijn kinderen bezig en af en toe vroegen zijn kinderen Jeroen en Gudrun mee op uitstap. Jean Marc had daar absoluut geen problemen mee: hoe meer zielen hoe meer vreugd, zei hij.

Jean Marc kan wondergoed omgaan met zijn kinderen in open dialoog, met voldoende autoriteit zonder te roepen of te tieren. De kinderen hebben respect voor hem en hij voor hen. Er is een openheid die ik bij veel ouders mis. Ik merk dat ze blij, gelukkig en ontvankelijk zijn bij hun vader. Jean Marc maakt tijd voor zijn kinderen en de kinderen genieten op een gezonde manier van hun vader. Een vader die openstaat in alle eerlijkheid en die op de juiste manier liefde geeft aan zijn kinderen.

Jean Marc is ook begaan met de schoolresultaten en beseft dat een juiste begeleiding voor Floris noodzakelijk is. Hij probeert de correcte inlichtingen te verkrijgen om Floris op een goede manier te begeleiden wat zeer belangrijk is voor zijn toekomst.

Jean Marc zie ik als een goede vader die zorg draagt voor zijn kinderen, die het huwelijk als een sacrament ziet, die nooit iets negatiefs over de moeder van zijn kinderen zegt en die het gezin als de bouwsteen van onze maatschappij ziet.

Hij houdt van gelijkheid en rechtvaardigheid want het geeft het ongelijk zijn een eerlijke kans.

Riet Wynant

